

Els bisbes parlen de la Jornada Pro Orantibus

Dv, 14/06/2019 per Catalunya Religió

([GIEC](#)) Diumenge 16 de juny, solemnitat de la Santíssima Trinitat, l'Església celebra la Jornada Pro Orantibus, dedicada a aquells homes i dones que han optat dins l'Església per la vida contemplativa. Els bisbes proposen com a lema per aquesta Jornada "La vida contemplativa. Cor orant i missioner", que fa referència a l'esperit missioner de la pregària i al mateix temps reprèn les idees de la constitució apostòlica *Vultum Dei quaerere* del papa Francesc i la successiva instrucció aplicativa *Cor orans*. A més, manifesten l'agraïment i el recolzament als nombrosos homes i dones que mantenen viu arreu l'ideal religiós de la vida contemplativa. Els bisbes de Catalunya centren els seus escrits dominicals a parlar de la Santíssima Trinitat i de la Jornada Pro Orantibus, així com del Sagrat Cor de Jesús, del Sínode diocesà de l'Església de Vic, de la carta apostòlica del papa Francesc en forma de *Motu Proprio Vos estis lux mundi* i del *Corpus Christi*.

Sis de les cartes dominicals parlen de la Santíssima Trinitat i de la Jornada Pro Orantibus. L'arquebisbe de Tarragona, **Joan Planellas**, diu que "la primera carta de sant Joan afirma dues vegades que Déu és Amor" i que "l'autor de la carta explicita que aquest Esperit que ve de Déu permet al creient reconèixer que en el Fill de Déu que ha assumit la nostra carn, l'amor de Déu s'ha manifestat, s'ha fet visible". Recorda que "en aquest esdeveniment se'ns revela el misteri del Déu trinitari" i que "per un amor gratuït absolut, Déu Pare ens ha donat el seu Fill i ha vessat en els nostres cors el seu Esperit que ens fa fills seus". Afirmar que "dir que «Déu és amor» no és tant una definició abstracta com la narració d'aquesta manifestació visible i històrica de l'Amor diví en el nostre món" i que l'amor de Déu consisteix en "l'encarnació i en la Pasqua de Jesús". Davant aquest amor lliurement ofert, diu que "Déu espera de nosaltres una resposta d'amor" i que "el mitjà millor que tenim per respondre a Déu i, al mateix temps, per unir-nos a ell, és la pregària, el silenci, la contemplació", una pregària que "després ha de donar obres d'amor" i que, "sota l'acció de l'Esperit Sant, ens permet experimentar l'amor trinitari". Expressa que precisament avui "recordem amb afecte i admiració les dones i els homes que han consagrat la seva vida a contemplar aquest misteri

tan gran: són els monjos i monges, totes les persones que en els diversos monestirs, contemplen Déu, experimenten la seva presència i pregunten pel món sencer". Amb molt d'afecte saluda i s'uneix espiritualment "a tots els monestirs de la nostra estimada arxidiòcesi de Tarragona". Finalment, demana que "puguem entendre, des de la fe, i l'estimació, l'amor del Pare i del Fill i de l'Esperit Sant".

L'arquebisbe d'Urgell, **Joan Enric Vives**, diu que "en la festa de la Santíssima Trinitat, volem que Déu sigui adorat i estimat i servit, ja que Déu és l'Amor" i que " cercar Déu ha de ser un moviment d'amor que ha de durar tota la vida". Afirmar que "Déu estima i ens estima" i que "aquesta gran veritat és d'aquelles que ens transformen, que ens fan millors. Perquè penetren l'enteniment, se'ns hi fan del tot evidents. I penetren la nostra acció, i la van perfeccionant cap a una acció tota d'amor, lliure d'egoïsmes". Explica que el Sant Pare Francesc "comenta sobre la festa de la Santíssima Trinitat que avui celebrem, que "Déu no vol tant revelar-nos que Ell existeix, sinó més aviat que és el 'Déu amb nosaltres', proper a nosaltres, que ens estima, que camina amb nosaltres". Exclama que és "tan important aprendre a estimar, aprendre a saber què és l'amor autèntic, el que prové de Déu, el que l'Esperit Sant recrea constantment en nosaltres...!". Diu que amor és "l'estimació que Déu ens té i que fa feliç", "donar la vida per aquells que estimem", "gratuitat i senzillesa", "buidar-se d'un mateix, per esperar-ho tot de Déu", etc., i que l'amor és "el que fa que ens assemblem a Déu" i és "l'eternitat ja dintre nostre!". Finalment, demana que ens astorem "perquè Déu s'ha fet humà, feble, humil en Crist", que ens deixem guiar "per l'amor i serem conduïts a l'autèntica veritat" i que "deixem que la pregària vagi afaïçonant la nostra vida" ja que així "sense saber com s'ha realitzat, ens trobarem, feliços i alegres, vivint en la presència de Déu".

El bisbe de Sant Feliu de Llobregat, **Agustí Cortés**, diu que "quan detectem fallades o defectes a l'Església, ja sigui simplement per a criticar-la, com per a reformar-la amb bona intenció, oblidem que la foscor tan sols es detecta si tenim (o creiem tenir) llum", que "el més important és conèixer la llum" i que "tenir clar quina serà la llum, serà decisiu a l'hora de saber cap on s'ha de caminar en qualsevol intent de renovació". Afirmar que "va ser un gran encert que l'última redacció del document més important del concili Vaticà II, la Constitució sobre l'Església Lumen Gentium, comencés recordant que Déu-amor, segons ens va revelar Jesucrist, és un sol Déu en Trinitat de persones". Recordar que "ja sant Agustí havia dit que només trobarem perdó allà on es comunica l'amor de Déu, és a dir, l'amor del Pare, del Fill i de l'Esperit d'una manera indivisible", que "aquesta llum que fa possible detectar les ombres i que ens guia en el camí de tota reforma, és aquesta comunió d'amor que existeix en la Trinitat" i que "aquesta és la llum que necessita el món". Reconèixer que "l'Església no és la llum, però sí el seu reflex" i que "és i ha de ser, reflex en el món i en la història concreta, d'aquesta mateixa comunió d'amor". Finalment, diu que "una comunió d'amor, la unitat en la diversitat de persones, que brilla infinitament en Déu, i que irradia en una comunitat humana oberta a tot poble, cultura i nació, constitueix una llum atractiva i seductora per a tothom qui busqui salvació" i que "aspirem a aquesta llum" ja que "amb ella descobrim les ombres i vers ella caminem".

El bisbe de Terrassa, **Josep Àngel Saiz**, diu que "aquest diumenge agraïm especialment el cor contemplatiu i missioner de tants homes i dones que, des dels seus claustres i monestirs, dediquen la seva vida a la contemplació del rostre de Déu i a irradiar la seva llum al llarg i ample de la terra". Afirmar que el

misteri de la Santíssima Trinitat “és el centre de la nostra fe” i “depassa les nostres possibilitats de comprensió, però Déu mateix ha sortit al nostreencontre per a revelar-se, per a donar-se a conèixer per mitjà de signes i paraules com a Pare, Fill i Esperit Sant, Unitat en la Trinitat, comunió eterna d’amor i de vida”. Expressa que “aquest misteri és la font i el centre de la vida cristiana i hauria d’ocupar la major part del nostre estudi, de la reflexió i meditació, i també de la nostra pregària i contemplació”, que “Pare, Fill i Esperit Sant ens estimen tant, que es constitueixen en el principi ontològic i dinàmic d’una vida nova per a nosaltres” i que “per això és tan important i necessari mantenir una relació personal amb cadascuna de les Persones divines”. Diu que “el Pare, el Fill i l’Esperit Sant són el principi de la nostra vida cristiana” i que això “ha de revifar la nostra vida de pregària que acull conscientment aquesta presència interior de Déu; i ha de fer més ferm l’amor a l’Església, l’actitud d’humilitat i el goig constant per la vida nova en l’Esperit”. Finalment, recorda que “avui preguem d’una manera especial per la vida contemplativa, que és la veu orant de l’Església” i que “com ens ho indicava el Papa Francesc, els monjos i les monges, amb la seva pregària, fan possible que la misericòrdia de Déu arribi a totes les persones necessitades”.

El bisbe de Tortosa, **Enric Benavent**, diu que en la solemnitat de la Santíssima Trinitat “l’Església ens convida a què ens dirigim a Déu en actitud de reconeixement, gratitud, lloança i adoració”. Recorda que “en els esdeveniments de la vida del Senyor se’ns ha revelat l’amor de Déu a la humanitat, un amor que el porta a desitjar que tots se salven i arriben al coneixement de la veritat”, que “l’obrar de Déu es regeix per la llei de la gràcia: com més s’allunyava l’home d’Ell, més interès tenia a mostrar-li amb claredat el seu amor” i que “per això va enviar el seu Fill al món i el va lliurar a la mort per nosaltres”. Afirmar que “la finalitat de tota aquesta història de gràcia i d’amor és fer-nos fills seus i establir una aliança d’amistat amb cadascú”, que Déu vol que experimentem el seu amor i que “per això ha vessat l’Esperit Sant en els nostres cors segellant així una aliança d’amistat personal”. Constata que “el primer efecte que l’Esperit realitza en aquell en qui habita és despertar en el seu interior l’amor a Déu” que s’expressa en primer lloc en l’oració, “que brolla d’un cor que reconeix i agraeix els dons que ha rebut d’Ell”. Finalment, diu que “per l’oració ens endinsem en el cor mateix de Déu, la nostra amistat amb Ell es fa més forta i el nostre cor s’eixampla i es fa capaç d’estimar a tots els éssers humans com a germans nostres”, que “per aquest motiu avui celebrem també la jornada de la vida contemplativa” i que “els monjos i monges ens recorden el nostre deure de gratitud i d’adoració, i ens ensenyen que l’amor més vertader que podem sentir cap a la humanitat és desitjar la salvació de tots i pregar perquè es faça realitat”.

El bisbe de Girona, **Francesc Pardo**, diu que “el nostre Déu no és un Déu solitari” sinó que “és un Déu en comunió d’amor i de vida: Pare, Fill i Esperit Sant”. Recorda que en les seves visites a les escoles cristianes per saludar i animar els alumnes i tenir-hi un diàleg, es troba sovint que “en un moment o altre sempre apareix la pregunta sobre Déu: «Vostè creu en Déu? Com és Déu? Com ho sap? Tinc amics o amigues que no creuen en Déu i no sé mai què he de dir!»”. Afirmar que “cal valorar –i molt– que una de les qüestions que preocupin els joves sigui la pregunta per Déu”, però constata que “en el moment actual hi ha un gran silenci cultural i social sobre Déu” i que “Déu sembla absent de la vida ciutadana, marginat de la cultura, com algú abandonat a les golfes de la història i que ara «no serveix»”. Afirmar també que “nosaltres creiem i anunciem el Déu que té nom, Pare, Fill i Esperit Sant perquè ens fiem del tot de Jesucrist, dels seus primers testimonis apostòlics, de l’Església i dels creients que han viscut l’amor de Déu

Pare que, en Crist, ha estat abocat damunt nostre per l'Esperit". Explica que "Déu és amor, i allà on existeix l'amor existeix una trinitat" i que per això "fem el senyal de la creu dient: «En el nom del Pare, i del Fill i de l'Esperit Sant»", "quan rebérem el baptisme el mossèn invocà Déu, Pare, Fill i Esperit Sant" i "quan resem el Credo manifestem que creiem en Déu Pare, Fill i Esperit Sant". Finalment, diu que "aquest és el veritable nom de Déu, i el Deu en qui creiem" i que "és molt important afirmar-ho i experimentar-ho".

El cardenal **Joan Josep Omella**, diu que "aquest any, en una setmana tindrem l'oportunitat de celebrar dues festes que es complementen; el diumenge dia 23 de juny, la festa del Cos i la Sang de Crist —Corpus Christi—; i el divendres dia 28, la festa del Sagrat Cor de Jesús" i comunica que "enguany se celebra el centenari de la Consagració d'Espanya al Sagrat Cor de Jesús". Fixa la mirada en "una joia de la nostra diòcesi: el Temple del Sagrat Cor de Jesús al cim del Tibidabo" i es pregunta "¿A qui se li va ocórrer construir un temple allà dalt?". Recorda que l'any 1884, Don Bosco, ja vellet i amb fama de sant, des de Torí, "gràcies a la mediació de la gran benefactora Dorotea de Chopitea, va enviar els primers salesians a Barcelona, perquè hi acollissin i formessin aquells «nois del carrer»" i que "dos anys més tard, el mateix Don Bosco va venir a Barcelona, convidat per aquesta benefactora barcelonina, amb dos objectius: consolidar la seva obra al servei de la joventut i cercar benefactors que l'ajudessin a acabar la construcció de la basílica del Sagrat Cor de Roma". Recorda també que "el 5 de maig de 1886, Don Bosco va anar a la basílica de La Mercè per acomiadar-se de la Mare de Déu", que "allà se li van apropar uns senyors de les Conferències de sant Vicenç de Paül i li van cedir la propietat d'uns terrenys al cim més alt de la serra de Collserola, perquè hi construís una ermita al Sagrat Cor de Jesús" i que "la reacció de Don Bosco va ser d'agraïment". Finalment, diu que "tenim prou motius per agrair a Déu aquest regal del seu amor" i demana que "no deixem de confiar en el Senyor que ens estima amb un amor sense límits".

El bisbe de Vic, **Romà Casanova**, diu que des que el 16 de setembre passat va signar el decret de convocatòria del Sínode Diocesà de l'Església de Vic, "aquest va fent, ara per ara, els seus petits primers passos" i que "el Sínode Diocesà ha de ser un instrument cabdal per a créixer en la capacitat de l'escolta de la voluntat de Déu en aquest moment de canvi d'època, de canvi de paradigma". Afirmar que "el primer petit pas del Sínode ha estat l'escolta i el diàleg en els llocs de comunió eclesial, els consells diocesans de consultors, presbiteral i pastoral diocesà; així com també en les reunions dels arxiprestos, per avançar en la concreció del tema que ha de ser objecte principal en el camí sinodal" i que "un altre petit pas per avançar en el Sínode Diocesà, ha estat la constitució de la Comissió del Sínode, formada per disset membres, que té com a missió pròpia acompanyar el Sínode en totes les seves fases". Diu que aquesta Comissió "en aquest moment, té el repte de concretar més el tema propi del treball sinodal; així com preparar el marc normatiu que faci possible la participació de tots els qui, estimant l'Església i la seva missió, vulguin aportar el seu cor per a l'escolta de la voluntat de Déu, en la pregària, en la reflexió i en el diàleg". Finalment, diu que "necessitem la pregària de tots per respondre, amb encert, a aquests reptes plantejats" i que "hi ha necessitat de competència, dedicació i, sobretot, obertura a l'acció de l'Esperit Sant, veritable protagonista del Sínode en totes les seves fases, també en aquesta inicial".

El bisbe de Lleida, **Salvador Giménez**, vol informar i resumir el document del papa Francesc del passat 7 de maig, titulat Vos estis lux mundi (Vosaltres sou la

llum del món) que dona orientacions i normes concretes per a tots els catòlics sobre els abusos sexuals i senyala de forma obligatòria la manera d'actuació que els pastors han d'aplicar. Diu que l'Església “ha de posar els mitjans perquè no es repeteixi ni un sol cas més dins seu” i que “no es pot ignorar o banalitzar el problema perquè degrada a l'ésser humà i resta credibilitat i confiança en el missatge que ella mateixa anuncia”. Afirmar que “en els últims quatre anys, hi ha hagut gran quantitat de reunions a diversos nivells, s'ha escoltat la veu de víctimes i experts, s'han pres decisions valentes, s'han dictat normes clares d'actuació”. Recorda que “el Papa va reunir a tots els presidents de les Conferències Episcopals del món a Roma el passat mes de febrer per tractar aquest assumpte” i que “els bisbes, reunits el passat mes d'abril a la Conferència Episcopal Espanyola, sol·licitaven de la Santa Seu una normativa clara que obligués al conjunt de les diòcesis del nostre país”. Finalment, fa “un breu comentari sobre el citat document del Papa”, un document molt ric que ens convida a llegir, en el qual es recorda “l'obligació immediata d'informar-se dels fets i d'informar a les instàncies civils i eclesiàstiques” i es diu que “s'ha de rebutjar i reprovar qualsevol tipus d'encobriment” i que hi ha d'haver “total transparència i radical protecció a les persones vulnerables, cuidant i acompanyant, en tots els ordres, a les víctimes o als que denunciïn, després d'una inicial investigació amb garanties de versemblança”.

El bisbe de Solsona, **Xavier Novell**, recorda que “diumenge vinent celebrarem la solemnitat del Corpus Christi” i que “l'Església ens convoca a renovar la nostra fe en el sagrament eucarístic, font i cim de la vida cristiana”, “signe i instrument de l'íntima unió amb Déu i també de la unitat de tot el gènere humà” i “signe i expressió de la solidaritat entre tots els membres de la comunitat i envers aquells que Jesús també vol a la seva taula i encara no hi són”. Diu que l'Eucaristia, “sagrament de caritat”, ens descobreix l'amor infinit de Déu per cada home”, que “s'hi manifesta l'amor més gran” de qui dona la vida pels seus amics”, que “la nostra participació en l'Eucaristia ha d'impulsar-nos a descobrir i solucionar eficaçment les mancances, urgències, dolors i necessitats dels nostres germans” i que “aquesta és la raó per la qual l'Església fa coincidir el Dia de la Caritat amb la solemnitat del Corpus Christi”. Recorda que “a la nostra diòcesi, en aquesta solemnitat destinem la col·lecta especial al sosteniment de Càritas Diocesana”, “que promou i gestiona el Pla d'Ajuda Social i el Fons de Solidaritat que durant aquests 10 darrers anys de crisi econòmica han sostingut tantes famílies” i “també és la responsable del projecte de Casa d'Acollida per a Dones “Les Vetlladores””. Finalment, ens desitja que ens preparem de cor per aquesta solemnitat tan gran i ens convida a ser generosos en la col·lecta d'aquest proper diumenge.

Poden trobar les glosses senceres al [web](#) de la Conferència Episcopal Tarraconense i a la pàgina web de cada diòcesi.